

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomantky: Kateřina Voráčová

Téma a rozsah práce: Identifikace mrtvol a kostrových nálezů; 90 stran

Datum odevzdání práce: 18.8.2016

Diplomantka si pro svou práci zvolila téma identifikaci mrtvol. Ačkoliv představuje již tradiční problém kriminalistické praxe prakticky od jejího vzniku jako vědního oboru, rozhodně se nejedná o téma neaktuální, ba naopak. I v současnosti se díky technickému pokroku neustále vyvíjí metody zjišťování totožnosti mrtvol a kosterních nálezů a s tím vzniká i potřeba tento vývoj reflektovat.

Autorka v diplomové práci prokázala dostatečné teoretické znalosti z kriminalistiky a zejména ze soudního lékařství potřebné k zvládnutí zvoleného tématu. I když zvolené téma patří k poměrně obtížně zpracovávaným, diplomantka prokázala nadprůměrnou orientaci v odpovídajících materiálech a dokázala oddělit pro její práci podstatné zdroje od těch nepodstatných. Při vytváření své práce autorka používala standardních vědeckých metod typických pro danou problematiku, zejména komparaci a analýzu textů.

Autorka si hned v úvodu vytyčil za cíl zprostředkovat čtenáři přehled v ČR nejčastěji využívaných kriminalistických metod identifikace mrtvol, včetně jejich výhod a omezení, a dále představit postup kriminalistů při nálezu ostatků. Lze konstatovat, že ve své práci stanovených cílů jistě dosáhla, a to samostatně a způsobem, který odpovídá základním požadavkům na obdobný druh vědecké práce.

Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky. Celkově i s přílohami je vypracována na 90 stranách, přičemž vlastní text včetně úvodu a závěru obsahuje 77 stran. Nechybí abstrakt v českém a anglickém jazyce i seznam klíčových slov. Text sám je přehledně strukturován do 11 kapitol, které se dále dělí na jednotlivé podkapitoly. V první kapitole se diplomantka zaměřila na vymezení smrti, posmrtných změn a způsobu určování doby smrti. Následuje kapitola týkající se samotné kriminalistické identifikaci, a to nejprve v obecné rovině, posléze pak ohledně identifikace mrtvol, kdy diplomantka předkládá determinanty určující volbu konkrétní metody identifikace a popisuje obecný proces identifikace. V dalších kapitolách (3 – 8) diplomantka již představuje postup při nálezu mrtvoly, ohledání a pitvu a jednotlivé metody vedoucí k identifikaci (rekognice, komparace portrétních fotografií, daktyloskopie, kriminalistická biologie, DNA identifikace, forenzní antropologie). Za tyto spíše popisné kapitoly diplomantka vhodně zařadila kapitolu, v níž lapidárně shrnuje výhody i nevýhody jednotlivých představených metod. Předposlední kapitolu tvoří pojednání o jednotlivých informačních systémech využívaných v rámci jednotlivých metod, bez kterých by některé z nich nemohly pro identifikaci efektivně fungovat. Konečně pak autorka rovněž zařadila kapitolu s příklady z praxe, na kterých demonstruje praktické využití některých metod k dosažení úspěšné identifikace, ale i jejich limity. Diplomantka tak pro svou práci zvolila logickou strukturu, která čtenáři pomáhá

v dobré orientaci v práci. Autorka při svém výkladu postupuje od obecného ke konkrétnímu a v souladu s pomyslnou časovou osou, takže práce je dobře srozumitelná pro běžného čtenáře.

Autorka s ohledem na zvolené téma zvolil více než dostatečný a reprezentativní okruh pramenů, a to včetně těch zahraničních. Autorka tedy pracovala s nadprůměrným počtem pramenů, se kterými zjevně uměla dobře pracovat, což se v práci pozitivně odráží.

Autorka správně v práci rozlišuje mezi citací a parafrází. Diplomantka rovněž správně odkazuje na internetové zdroje, u kterých uvádí kromě kompletní webové adresy i datum zobrazení. Přehlednosti odkazů na prameny pak rovněž prospívá, že jsou v práci využity citační zkratky „ibid“ a „op. cit.“.

Hloubka autorkou provedené analýzy tématu se jeví s ohledem na rozsah práce jako více než dostačující, její analýza cizích textů a poznatků je velmi zdařilá, škoda jen, že tyto „pouze“ kompiluje a seřazuje (opět velmi zdařile) do svého autorského textu, již méně je pak sama reflektuje (vyjma kapitoly o výhodách a nevýhodách jednotlivých metod). Oponent si je však vědom, že s ohledem na studium práv, nikoliv policejních věd autorky lze jen obtížně shánět kvalitní a pro diplomovou práci potřebnou praxi. Tento nedostatek ovšem autorka kompenzuje přejatými případy z praxe k vykládané problematice, na kterých jednotlivé metody demonstruje. Pokud však autorka určitou vlastní reflexi či polemiku s jinými autory provádí, je tato rozumná a podložená argumenty.

Úprava práce je na dobré úrovni. Autorka svůj výklad vhodně doplnila velkým počtem názorných obrazových příloh, které organicky zařazuje do textu, což čtenáři dobře pomáhá k pochopení výkladu. Autorský text diplomantky je poměrně čtivý, na dostatečné stylistické úrovni, který je i pro laického čtenáře srozumitelný. Práce sice netrpí velkým množstvím gramatických chyb a překlepů, tyto se však přes veškerou snahu vyskytují, a to i hrubé (tj. ve shodě přísudku s podmětem); gramatické chyby činí autorka zejména v čárkách ve větě jednoduché a složité.

Lze ovšem uzavřít, že předložená práce představuje kvalitní a velmi dobré zpracování tématu.

Z toho důvodu doporučuji předloženou práci k obhajobě.

Při ústní obhajobě by diplomantka měla zodpovědět tuto otázku:

Jaké výhody a naopak nevýhody má daktyloskopie oproti identifikaci mrtvol na základě DNA?

V případě úspěšné obhajoby navrhuju práci hodnotit klasifikačním stupněm: **1.**

V Praze dne 18.9.2016

JUDr. Jiří Krupička, Ph.D., v.r.
vedoucí diplomové práce